

Tasavallan presidentti Kyösti Kallion radiotervehdys puolustusvoimille 17.12.1939

Itsenäisyytemme puolustajat!

Radion välityksellä haluan tervehtää maamme sotilaita, jotka seisovat eri rintamilla suojaamassa isänmaamme vapautta ja kotiemme rauhaa.

Ensimmäisenä tahdon sydämellisesti tervehtää Teitä, sotavoimiemme ylipäällikkö, Herra Sotamarsalkka Mannerheim. Korkeasta iästänne huolimatta otitte Te kantaaksenne tänä kohtalokkaana aikana ylipäällikön vastuunalaisen tehtävän. Tämä olikin Suomen kansan yksimielinen toivomus, sillä Teidän isänmaallisuutenne, suuri sotakokemuksenne, laajat tietonne ja synnynnäinen johtajataitonne ovat niin tunnustetut, että kaikkien katseet kohdistuivat Teihin, Herra Sotamarsalkka.

Ja luottamusta puolustuslaitoksemme johtoon lisää tietoisuus siitä, että maamme upseeristo, joka nyt eri asemissa toimii tärkeissä tehtävissään, on koko itsenäisyytemme ajan tehnyt vakavaa työtä itsensä ja armeijamme kasvattamiseksi taistelukuntoiseksi isänmaan vartijaksi.

Esitän Teille, Herrat Upseerit, kunnioittavan tervehdykseni.

Ja samalla arvonannolla ja kiitollisuudella tervehdän myös puolustusvoimiemme alipäällystä ja miehistöä, joka upseerien johtamana on erinomaisella urhoollisuudella ja menestyksellä yli kahden viikon ajan kestänyt tulikokeensa rintamilla. Ihastellen kohdistuvat koko maailman katseet teihin, jotka puolustaessanne maamme itsenäisyyttä ylivoimaista hyökkääjää vastaan samalla puolustatte kaikille sivistyskansoille kuuluvia ihmisyyden ylevimpiä arvoja.

Armeijamme onkin osoittanut, että pienikin kansa voi puhtailla aseilla ja tietoisena tehtävästään taistella menestyksellä näiden arvojen puolesta väkivaltaa vastaan.

Hyökkääjän armeijalle on käsittämätöntä, miksi heitä vaaditaan hyökkäämään, mutta jokainen suomalainen sotilas ymmärtää, että kotimme, vapautemme, uskontomme ja koko yhteiskuntajärjestyksemme on tuhottu, jos puolustuksemme murtuu ja vihollinen pääsee bolshevistisille oppeineen isännöimään maahamme. Te rintamamiehet, jotka olette tutustuneet vihollisen joukkoihin, voitte omien havaintojenne perusteella arvostella, mikä olisi kansamme kohtalo bolshevistisessä yhteiskunnassa.

Meidän ei tarvitse todistella syyttömyyttämme tämän sodan syntymiseen, sillä Kansainliitto, jossa oli edustettuna 49 maata, yksimielisesti totesi hyökkääjän ja 40 sen jäsentä tuomitsi Neuvostoliiton erotetuksi Kansainliitosta. Me olemme suurella tyydytyksellä tämän todenneet ja jääme odottamaan, mihin toimenpiteisiin ryhtyvät Kansainliiton jäsenvaltiot hyökkääjää vastaan.

Me olemme syvästi kiitollisia siitä taloudellisesta avusta ja rajattomasta myötätunnosta, joka on tullut osaksemme, mutta jokainen käsittää, että nykyaikaisessa sodassa ratkaisevat vain tarkoituksenmukaiset puolustusvälineet ja niiden käyttäjät, joten tarvitsemme aktiivisempaa apua, kuin mitä tähän asti olemme saaneet. Ja kun asiamme on yhteinen koko sivistyneelle maailmalle, niin uskomme, etteivät sivistyskansat voi jättää meitä yksin tälle rintamalle.

Mutta vaikka niinkin kävisi, jota emme usko, niin Suomen kansa ei voi väistyä väkivallan edessä, sillä me käsitämme, että jos oikeusperiaatteet jätetään mielivallan tallattaviksi, niin

silloin ihmiselämä on arvoa vailla ja vanha länsimainen sivistys menettänyt kantavimman kulmakivensä.

Me emme kiellä, etteivätkö meidän sydämillämme ole lähinnä omat kotimme, isänmaamme, sivistyksemme ja koko se yhteiskuntajärjestys, johon olemme kasvaneet kiinni ja jota nyt aiotaan tuhota, mutta juuri näiden arvojen avulla me olemme antaneet osamme maailman kulttuuriin, ja sen tähden uskallamme myös toivoa, että näitä yhteisiä sivistysarvoja ja oikeusperiaatteita myös yhdessä suojataan.

Niiden vartijana seisovat nyt Suomen puolustusvoimat hyökkääjää vastaan, jonka päämääränä on tuhota itsenäisyytemme ohella myös nämä yhteiset arvot.

Sallivatko sivistyskansat tämän tapahtua?

Me kysymme ja teemme kunniaa omalle armeijallemme, joka tietää tehtävänsä ja täyttää myös paikkansa yksimielisenä.

Te sotilaat siellä rintamalla saatte joka päivä nähdä ja me täällä kotona olevat saamme ihmeeksemme kuulla, miten elämää johtava käsi antaa teille voimaa seisoa väkivaltaa vastaan ja voittaa silloinkin kun vastassanne on valtava ylivoima.

Isänmaan ja omaisten kanssa me teemme hartaina kunniaa Teidän ohellanne niille sankareille, jotka ovat kaatuneet suojatessaan isänmaatamme, mutta meillä on lohdutuksena se tieto, että he omakohtaisesti pitivät kunniallista kuolemaa parempana kuin sitä elämää, jonka bolshevismi voisi meille tuoda.

Kunnioitus esi-isiämme ja tulevia sukupolvia kohtaan velvoittaa meitä nyt puoltamaan tätä maata kuoloon asti.

Kiitän Teitä kaikkia, upseeristoa ja miehistöä, urhoollisuudestanne ja uskollisuudestanne isänmaata kohtaan.

Lähde: Suomen suurin talonpoika. Kyösti Kallion muistojulkaisu. WSOY, 1941.

The radio salutation of the president of Finland Kyösti Kallio to the Finnish Defence Forces, Dec. 17, 1939

Defenders of our independence!

Through the radio I want to salute Finnish soldiers, who now stand at a multitude of front-lines in protection of liberty of our Fatherland and peace at our homes.

At the very first, I cordially wish to express my salutation to you, the commander-in-chief of our defence forces, Field Marshall Mannerheim. In spite of your advanced age you assumed the highly responsible duty to act as the commander-in-chief in the most difficult time. This certainly was the unanimous wish of the Finnish people as your patriotism, extensive war experience, your vast knowledge and natural leadership are so widely recognized. This made all eyes turn on you, respected Field Marshall Mannerheim.

This trust in the leadership of our defence forces was further increased with the awareness that the corps of officers in our country, who now performs important duties in various positions, have all the time during our independence done serious work in training itself and our army to an effective guardian of our Fatherland.

I present you, gentlemen officers, my respectful salutation.

And with the same respect and gratitude I also salute the non-commissioned officers and rank-and-file soldiers of our defence forces. Them who led by officers have withstood with insuperable courage and success the severe test they have been put through over a two weeks' time. With admiration the whole world looks on you, who in defending the independence of our country against a superior aggressor, at the same time defend the most elevated human values common to all civilized nations.

This way our army has shown that even a small country can with pure weapons and awareness of her duty can successfully fight for these values against violence.

The army of the aggressor finds it inconceivable why they are insisted to attack but every Finnish soldier understands that our homes, freedom, religion and the whole social order will be destroyed if our defence breaks down and the enemy, with its Bolshevik doctrines, takes the master's place. You, frontline soldiers, who have acquainted yourselves with the enemy's manpower, can draw your own first-hand conclusions in assessing what kind of fate our people might meet in the Bolshevik society.

There is no need for us to prove our innocence in the breakout of this war, because the League of Nations, consisting of 49 countries, unanimously identified the aggressor and 40 of its members convicted the Soviet Union to loose its membership in the League of Nations. We have noted this by great satisfaction and now wait for the measures that the member states of the League of Nations are going to take against the aggressor.

We are deeply grateful for the economic aid and unbounded sympathy we have met, but it is clear to all that a modern war is determined only by appropriate defences and their users, so that we need more active support than we yet have received. As our cause is common to all the civilized world we believe that civilized nations cannot leave us on our own devices on this frontline.

But even in this very case, now beyond our expectations, the people of Finland cannot give way in front of violence, because we do understand that if the principles of justice are left to despotism then the human life is worthless and the old Western civilization has lost its very cornerstone.

We do not deny that closest to our hearts are our own homes, our Fatherland, our civilization and the whole social order we have grown onto and which now are targeted for destruction. But it is just through these values we ourselves have given our contribution to the human culture and, therefore, we dare to hope that these common civilized values and principles of justice will also find a united protection.

These are guarded by the Finnish defence forces who now stand against an aggressor who aims to destroy, along our independence, also these common values.

Will the civilized nations allow this to happen?

We are posing this question and salute our own army who is aware of its duty and will unanimously fulfil this.

You soldiers there at the front can every day see, as well as we here at home can hear to our surprise, how the hand that leads life gives you strength to stand against violence and to win even then when you are met with by far superior numbers.

The Fatherland and the families join you in the great grief and feelings of respect for those heroes who fell in protection of our Fatherland. We are comforted by knowing that they personally gave precedence for an honorable death over the life that Bolshevism was bringing here.

The respect for our forefathers and future generations obliges us now to defend this country unto death.

I thank you, officers and the ranks, for your bravery and steadfastness to the Fatherland.

Source: The greatest peasant of Finland. A commemorative publication for Kyösti Kallio. WSOY Publishing House, 1941. Translated here by Pauli Kruhse.